

Cap. 4.

*Alterius
difficulta-
tis conside-
ratio, quæ
nascitur ex
definitione
similarium.*

*a. de partib.
anim. 2.*

Corollarij loco similarium & dissimilarium finitionē eam, quam apud Galenum octauo de Placitis legimus, difficultate liberabimus, quam re non bene intellecta, incurrere posse videtur. Ibi enim similaria, quæ & simplicia & prima vocat, ea sunt, quæ omnes partes, tum sibi mutuo, tum toti similes habēt: quæq; ex his fiunt, composita & organica. Iam verò multæ existunt corporis partes, quas si perpendamus, pro diuisionis varietate, sensu quoq; non nisi dissimilares fuerint, à Galeno licet similares existimatæ. Ut scapula in partes diuiditur, non plures scapulas, & articulus, non in plures articulos, sed ossa cōplura: neruus, vena, arteria, non in partes sui nominis & definitionis easdem, sed in tunicas: viscus non in alia viscera, sed in carnes. Scilicet hoc est, quod dicit Aristoteles: οὐ γά τῶν ὄμοιομερῶν ἡ Διαιρεσίς ἔχει Διαφοράν. Εἴτι γά ὡς ἀνίσων τὸ μέρος ὄμώνυμον τῷ ὅλῳ. οἷον Φλεβὸς Φλέψ. Εἴτι δὲ ὡς ὄμώνυμον, ἀλλὰ περιστώπη περιστωπόν τοις αἱματίοις.

In quibus verbis posteriora videntur εἰλείπως ἔχειν, & hoc ferè modo intelligenda omnia: Etenim similarium diui-

ficio